

прекалено високи цени. Уверяват ме, че тая банка за неколко месеца е спечелила от това по-вече от един милион лева.

Банката си има свое оправдание: Закупила тютюни от резервните магазини.

„България“ има думата и за това, не вече ет преди двадесет години, а от най-ново време партизанство, което се нарича... — „Спекула“.

Добриянов.

Днес народници и цанковисти забравиха старите си мрежни дела и в унисон крещят за ред, за право, за честност! Старите вълци днес се обличат в овчи кожи за да потърсят още веднаш глупав народ и да го излъжат.

Вестник „Мир“ от 26 октомври 1918 г. пише:

„В Петроград, Париж и Лондон единодушно беха на мнение, че ако не беше в основа време д-р Данев пръв м-р цар Фердинанд не би бил в състояние да предизвика междуусъюзническа война. Има официални рапорти в които за д-р Данев се дава такъв характеристика, че той едва ли требвало да помисли да става м-р кога и да било.“

Цанковистите за демократии и народния.

„Органът на цанковистите в „България“ в уводна статия — „Към обновление“ — от 16. XI. 1918 год. казва за коалираните се шефове Малинов — Тодоров:

„Коалицията на днешните буржуазни партии, каквото се желаеше от народните, най-малко може да направи това (обновлението). Сегашното правителство (Малинов-Тодоров) до сега нищо още в това направление не е сторило! Не само това, но имаме вече няколко акта на това правителство, които говорят, че старите приоми не са още забравени. В двореца и във ведомството на външното м-во, направени назначения на стари приятели на цар Фердинанд, които шокират всички ония, които дадоха кредит на днешния кабинет. Ние допушме, че социалистите, радикалите и земеделците са реагирали, както реагират и по много други въпроси. Самият факт показва, че от партиите на десницата много нещо не ще може да се очаква...“

Демократите за народните.

„Препорец“ 1 август 1910 г. „Докато в „България“ завижда на славата на един вестник като „Мир“, който ни удивлява не за туй, че разсъждава като орган на комитета. „Обединение и напредък“, а за това, че още не е почнал да се списва на турски, мислим не безинтересно ще биде да видим как се произнася в „Нов век“ по обезоружаването на македонското население.“

Има в България — казва „Нов век“ — няколко джрти потурници, след които пригласят некои потурната по такъв начин, што служат на интересите на турската легация против нашите сънародници в турско“...

Народните за земеделците.

Вестник „Мир“ от 23 октомври 1919 год. пише:

„За никого не е тайна, че земеделците мислят съвсем различно от социалистите за уредбата и на производството и на търговията и на училищата, и на пътищата, и съобщенията, и на всичко. Едните, социалистите, желаят да създадат един обществен ред, наложен от горе, чрез държавната власт, при който ред всички граждани и селени ще представат да бъдат господари на себе си, ще губят свободата си за работа и продаж-

ба на изработеното и ще ста един вид роби на новата държава, която ще ги кара да произвеждат и продават сокръжни предписания, с разни дирекции, комитети и пр.“

Земеделците желаят да се създаде пълна свобода, та всеко най-малко да може да живее самостойно и да проявява инициатива в всичко. И всеки да бъде господар на своето и на своя начин на живее и работене.

С други дум — продължава в „Мир“ — социалистите искат да се действува диктаторски, с камшик, отгоре надолу, като отричат здравия ум на българския селенин и неговата трезвост, а държат за ума на чиновниците, които ще се поставят на чело на държавата, когато земеделците, напротив искат едно зачитане на народа, искат за него по-голяма просвета и подобрене икономическото му положение, без да се посега на неговата самостоятелност, неговия господарлик. Те не искат да се убие личността, отделията собственик, за хатжра на държавата, както желаят това социалистите... Земеделците желаят едно преустройство на

държавата, ала по един път съвсем различен и противоположен на пътя по който върят социалистите. Това „умните“ социалисти не искат да разберат, тях малко ги е грижа за върховните интереси на България. А земеделците, които те смятат за тъжде прости, съвсем здрав разум, се показват и по големи родолюбци, хора, които милят преди всичко и над всичко за отечеството“.

Коментарии са излишни. Ако се разгърнат вестниците на гръдените български политически партии ще се види истинския им портрет. Това, което вчера ги е въздушавало, днес те го пускат, което вчера са плюли — днес го близат. Днес те нямат нито капица морал, нито срам. И на място да се скрият в миши дупки и да не смеят да се явят пред очите на българския народ те имат циничното безсрание да искат още веднаш глас в предстоящите избори! По не-бивал и нечуван позор е невъзможен! Народе, презри тия мрежни и продажни грешници — нито един глас за народните убийци и обирджии!

Люб. Любенов.

били създадени 500 нови марксиски училища, но младежите учели само марксовите теории, но не и да четат и пишат.

Чичерин за нашите комунисти.

По време на конференцията в Лозана на нашите вестници беше изпратено следното съобщение:

Позана. Българската делегация на мирната конференция тук, в лицето на К. Тодоров и Муравиев даде неотдавна вечеря на която присъствувал и българския представител Чичерин. Чичерин се яви на вечеря като същински цар: грамадна шуба със самурена кожа, лачени обуши, със скъпчи черни дрехи, накити от злато и др.

На извинението на българския делегат К. Тодоров, че се явили в обикновено облекло, съмтайки, че и той ще бъде в такова — Чичерин отговорил:

— Ние държим тъжде многото на етикета.

Между многото въпроси, естествено, станало е въпрос изза българските комунисти. За тях Чичерин не е бил особно ласкан и заявил: много пари ни струват.

Чичерин е казал за Русия:

— Имаме глад и мор. Червената армия стана постоянна, така както беше в Царска Русия.

За Плевенските комунисти.

По повод на стачката на хлебарите в Плевен, при която комунистите държаха едно поведение на истински чорбаджии, защото трябаше да състанат верни на предизборните обещания за евтин хляб, а от друга страна нямъжка, защото неможеха с декрет да направят брашното евтино, в. „Занаятчийска Дума“ пише:

„Е добре, но нашите уши са проглущени от безбройните кръсци, че комунистическите водачи били единствените защитници и покровители на потиснатите интереси на работния народ. Защо сега част от тоя народ е в стачна борба срещу своите патентованы „защитници“ и „Покровители“?

Затуй, защото тия господи не са никакви „покровители“ и „защитници“, а са едни от най-заклетите душмани на всеко подобрене хала на беднотията и работния свят. Затуй защото не е забравен и нема да се изведи из употребление езутитският девиз: „Колкото по зле, толкова по-добре“.

Затуй, защото комунистическите водачи могат да имат успех, или по-скоро търсят успех само в непрестанното и прогресивно влошаване положението на масите, които са то гава, се превръщат в багата и плодородна тор за сяне — демагогия и за постигане кариеристични домогвания.

Че това е така, доказва се още от един позорен факт — комуната оставя свободни истинските спекуланти експлататори; тя не налага норма на брашно; тя оставя свободно и безнаказано едрите богатства — търговци на жито и брашна да увеличат цените на житото и брашното, а с брутни мерки иска да застави хората на източните хлебарски труд да произвеждат на загуба, да се лишават от залжка си, да се измъжват и отглеждат под ударите, както на скъпията, така и на демагогията и експлатацията с болките и стомасите на плевенските трудящи се безимотни и маломотни занаятчии, работници, бедни чиновници и граждани“...

ХЕЛСИНГФОРС. Комисарят на народната просвета в Москва Луничарски произнесе една реч в която напълно изложи на съществено положение на училищата в Съветска Русия. От 1914 год. просветното дело в Русия систематически запада, обстоятелство което се дължи на мизерните заплати, които получават народните учители. Луничарски обясни това положение като казал, че наистина на улицата председателя на стач-

куващото хлебарско сдружение З. Любенов и го заплаши с думите: „хубаво да знаеш, че главата, ръцете и краката ти ще бъдат пречупени“...

На всяка крачка лжи, обещания, демагогия, а дела никакви! Приказката за сладкото и медено българско царство не може да примами никого. Защото зад хубавите обещания, зад мечтаните златни пла-нини не се вижда нищо друго, а само глад, мизерия, между-обици, кръв и трупове.

Нито един глас за червени демагози! Презрете ги на 22 април и не позволяйте да виреят вече у нас лжата, измамата, заблудата!

,Земеделска Защита“.

ИЗБОРНА БОРБА.

14 април с. Левски — Плевенско, селото ни посети Христо Ж. Косовски, на когото устроихме публично събрание. В добре аргументирана реч другаря заклейми продажната и шащар-маджийска политика на старите погромаджийски партии, както и несъстоятелността на комунизма в селата. Изложи водената до сега и за напред политика на мир и разбирателство от народното правителство. Никой от противниците не възрази, а останаха като попарени от разителната реч на другаря. Доволни всички от речта изпратихме оратора с ръкоплесания. Подкрепата в предстоящите избори е сигурна и съюза ще запише в новата си политическа история още една победа на 22 април над политическите врагове.

Председател на дружбата:

Иван Парцалев.

*

Кандидата за народен представител Михал Николов от с. Пордим е направил массов събор в селата: Згалево, Пордим, Пелишат, Каменец, Борислав, Радиненец, Гравица и заедно с нашите другари Мико Петков и Александър Нанов в Одърне и В. Трън. Навсякдъгда тези слова са посрещани с удобрения и акламации.

Поправка. В миналия брой на вестника е допустната една важна печатна погрешка — при изреждане гостите на манифестицията в Плевен вместо Ст. Калячев е напечатан Ст. Калчев.

Държавно Средно Специално Училище. Плевен. Винар. Град. Уще гр. Плевен.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 685.

гр. Плевен, 17 април 1923 г.

Известява се, че дирекцията на училището дира да закупи по доброволно спазаряване:

1. Около 5000 кг. хляб.
2. Около 1000 кг. зърно.

Общата доставка е за около 53,000 лева.

За правоучастие се иска 5% залог.

Желаещите да доставят изброените продукти наедно или поотделно, да депозират оферите си устно или писмено пред назначенната за целта комисия най-късно до 28 тогу 4 часа след обяд в горното училище.

Поемните условия, писането, както и разкладдата са задължителни, които магат да се вилят всеки присъствен ден.

От дирекцията.